

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

Epistola IV. Martini Papae I. Ad Ecclesiam Carthaginensem. Probat fidei confessionem, quam miserant; ad eandem tuendam ipsos excitat: acta Concilii Lateranensis contra Monothelitas exponit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

Deusdedit episcopus Caralitanus, similiter.

Maurus peccator & indignus episcopus sanctæ ecclesiæ Casenæ, locum implens Mauri sancti episcopi sanctæ ecclesiæ Rauennæ, præsentî relationi a nobis factæ subscripsi.

Deusdedit presbyter, locum implens Mauri sanctissimi episcopi sanctæ ecclesiæ Rauennæ, præsentî relationi & a nobis factæ subscripsi.

Et ceteri episcopi Synodi similiter.

EPISTOLA IV.

MARTINI PAPÆ I.

AD ECCLESIAM CARTHAGINENSEM.

Probat fidei confessionem, quam miserant; ad eandem tuendam ipsos excitat: acta Concilii Lateranensis contra Monothelitas exponit.

Electo spirituali consensu catholicæ Carthaginensium ecclesiæ, & omnibus qui ei subsunt, episcopis, clericis, populisque Christi amantibus, Martinus seruus seruorum Dei, eius gratia episcopus sanctæ catholicæ & apostolicæ Romanæ ecclesiæ.

OMNIS quidem virtus, dilecti fratres, bonis viris inter se conciliare solet generosissimum amorem, qui necessitudine religiosæ mentis & conuersationis, indissolubile caritatis vinculum semper in se conseruant. Fidei vero verbum, sicut radix quædam ac fundamentum virtutum, vniuersos vniuersis, atque ipsi, qui super omnes est, Deo, eos qui orthodoxe in eum credunt, spiritualiter contemperat, eosque iuxta regulam fidei, quæ vna voce ab iis prædicatur, sic vnit, vt omnes ab inuicem magis quam a seipsis cognosci faciat, per indiuisibilem Spiritus gratiam. Atque hoc nobis aperte Actorum liber testatur hoc modo manifeste prædicans: *Multitudinis autem credentium erat cor vnum & anima vna. Et virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, & gratia magna erat in omnibus illis.* Vnde his ipsis, id est fide ac virtute, vinculum caritatis vos quoque, fratres, habere cognoscentes, & erga nos & adinuicem, atque ad bonorum fontem Dominum nostrum ac Deum Iesum Christum, quæque præterea confessionis coniunctione, vltro citroque quasi transferendo, facile nobis subministratur, ad declarationem piorum, qui in menti-

bus nostris sunt, sensuum: vos merito de sincero corde amplectimur, cum maxime, tamquam perennes lucernas, confessionis vestræ characteres nobis expresseritis, siue huic apostolicæ sedi, per synodales literas vestras, quos in nobis Spiritus sanctus informauit per ecclesiæ catholicæ oratorem, gloriosum nempe Augustinum, quibusque cum vos patrissare compererimus, & vniuersum in vobis doctoris decus in vestris piissimis dogmatibus efferre atque exprimere, necessario his beati Ieremiæ verbis vos omnes collaudamus: *Recordatus sum misericordiæ adolescentiæ tuæ, & dilectionis perfectionis tuæ.* Adolescentiam appellans, misericordiæ vigorem, siue fidei radicem, sicuti a S. Paulo dictum est: *Credere enim primum oportet accedentem ad Deum, quod est, & quærentibus se retributor:* dilectionis vero perfectionem, impletionem mandatorum. *Nam qui diligit me, inquit Dominus, mandata mea seruabit: & Ego & Pater ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Vnde & in virum perfectum & in mensuram ætatis plenitudinis Christi perueniunt ii, qui hæc secundum vos studiosè seruant. Horum igitur & nos cum virtute coniunctorum insigniumque dogmatum memores, non infructuosum effecimus vestrum æmulandum consensum, sed per spirituales in altari intercessionem Deo tamquam dona offerentes eorum quæ a vobis synodaliter gesta sunt, manifeste exultantes, & intercedentes pro salute vestra, ea Domino obtulimus in odorem suauitatis, siue ostensionem sinceræ in ipsum confessionis, ac per vtilem eorum recitationem vos præcones veritatis vbique omnibus exhibuimus. Odor erit enim vitæ ex vita iis qui nostram fidem aperte imitantur. Vt autem huiusmodi nostri sacrificii preciosum opus vobis quoque ipsis penitus certum faceremus, ea quæ in præsentia nobis gesta sunt, continentia, sicuti dictum est, vestrorum sermonum splendorem & coruscationem vna cum nostris encycliis literis ad vos misimus per Theodorum & Leontium religiosos monachos sanctæ Lauræ; vt scienter intuentes nostra dogmata, (nostra enim, secundum indiuisam Spiritus communionem vestra sunt) id est apostolicas & paternas ecclesiæ catholicæ prædicationes, dicatis & ipsi, in diuina agnitione facti, nequaquam in excessu mentis, verum semper men-

Ier. 2. iuxta 70.

Hebr. 11.

Ier. 14.

Communio sanctorum egregie declarata.

Gen. 1.

tibus vigilantes : *Hoc nunc os ex ossibus nostris, & caro de carne nostra* : eandem quippe in sensibus verbisque veritatis cognationem per omnia & conspirationem inuenientes.

Constantia
in fide ca-
tholica.

Hæc vera fides vocabitur, Deo quidem ante omnia sæcula præcognita, nunc vero propter nos manifestata, nobisque omnibus, qui in ipsum orthodoxe credimus, donata : quod ab ipso, qui vere creditur, Christo accepta, per fa-

Vnitas fi-
dei.

lubrem prædicationem data est in salutem animarum nostrarum, propter quam non solum patrem & matrem omnino derelinquet pius homo & orthodoxus, sed suam etiam ipsius animam, eique soli adhærebit per integram

Eph. 5.

& inculpatam paternæ doctrinæ vnitatem. *Mysterium enim hoc magnum est. Dico autem*, ait diuinus Apostolus, *in Christo & in ecclesia*. Cognoscite igitur, dilectissimi, vocationem vestram, firmiter hanc custodientes, sicut eam per memoratos sanctos patres, & vniuersales quinque Synodos accepistis : quandoquidem & nos ipsos, ut ante a nobis dictum est, hortati estis, huius fructum offerre Deo, vestrum nobis per ea quæ synodaliter scripistis, zelum demonstrantes. Ne simus igitur propriæ confessionis præuaricatores per coactionem vel per fraudem eorum, qui nos, ut verisimile est, vel impetunt, vel tentant : ne in die iudicii rationem præuaricationis in sæcula sæculorum reposcamur. Si enim qui per angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis præuaricatio & inobedientia accepit iustam mercedis retributionem; quomodo nos effugiemus, si tantam neglexerimus salutem? quæ cum initium accepisset enarrari per Dominum, ab eis qui audierunt, nempe a sanctis apostolis, * ac deinceps ab eorum discipulis, in nos confirmata est, contestante Deo signis, & portentis, & Spiritus sancti distributionibus: enimvero & demonstrationibus tum ex scriptura, tum ex argumentis, ac iis plane omnibus, quibus veritatis præconium tam multis temporibus patres confirmarunt; quod & nos synodaliter sanximus, ad stabilimentum & commendationem ecclesiæ catholicæ, damnationem vero hæreticorum, qui & olim & nunc eam oppugnarunt, eorumque præsertim, qui temporibus nostris exorti sunt : Theodori inquam, qui Pharan fuit episcopus, & Cyri, qui Alexandriæ, & Sergii, qui Constantinopolis, eiusque successorum :

* vel, ac
eius di-
scipulis.

* vel, ec-
theses ac
typos.

quorum alii vsque in finem non pœnituerunt, alii ad hanc diem vsque hæresim pertinaciter defendunt : & idcirco aliquando vnam, aliquando vero nullam prorsus voluntatem & operationem diuinitatis atque humanitatis Domini nostri Iesu Christi, iuxta impios, qui eos præcesserunt, hæreticos confitentur : commutantes orthodoxam patrum fidem in eas, quas excogitarunt, & contra catholicam ecclesiam induxerunt, * expositiones & formulas. Vnde non immunes erunt ab ea quæ ipsis irrogata a sanctis patribus ac Synodis est, horribili comminatione, vel potius a tremendo Dei iudicio. Quid enim in fide orthodoxa inuenerunt iniquitatis? *Quia elongauerunt a* Hier. 2. *me, dicit Dominus, & ambulauerunt post vanitatem, & vani facti sunt. Non enim dixerunt sacerdotes eorum, ubi est Dominus? & tenentes legem nescierunt me, & pastores præuaricati sunt in me: & prophetae prophetauerunt in Baal, & inutilia secuti sunt. Propterea adhuc iudicio contendam cum eis, ait Dominus: Considerate enim vehementer, & videte si factum est huiusmodi: si mutauit gens Deos suos, & certe ipsi non sunt dii. Populus vero meus mutauit gloriam suam: de quo nihil ei proderit.* Quocirca obsecramus Ephes. 4. *vos fratres dilectissimi, ut digne ambuletis vocatione qua vocati estis, cum omni humilitate & mansuetudine, cum patientia supportantes inuicem in caritate, solliciti seruare unitatem spiritus in vinculo pacis: unum corpus & unus spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae: Vnus Dominus, una fides, unum baptisma: non deferentes collectionem vestram. perditio eorum non dormitat.* Hebr. 10. 2. Petri. 2. Persuasi autem sumus de vobis dilecti fratres, quod facilius putatis, coelum & terram transire, quam iota vnum, aut vnum apicē: quod est diuinitas eius atque humanitas, mystice in figuram crucis formata, iis qui proposita intellectualiter percipiunt ex tradita nobis a sanctis patribus & Synodis fide, quam vos quoque literis ad nos datis, & synodaliter confessi estis: qua pie prædicastis, ipsum solum potentem Deum ac Dominum nostrum Iesum Christum duas habere naturas in hypostasi inconfuse & indiuisse unitas, duasque naturales voluntates, ac duas naturales operationes, increatam & creatam, diuinam & humanam, cohærenter unitas; ad demonstrandum eundem & vnum Dominum nostrum ac Deum, perfectum in diuinitate, & perfectum eundem in humanitate absque solo pecca-

to esse, vt Deo & patri consubstantialem secundum eius diuinitatem, & perpetuæ Virgini consubstantialem secundum eius humanitatem, & totum eundem in propriis sempiternæ ac sine principio, eundemque totum in nostris, in vltimis temporibus, sine diminutione ac sine phantasia. Nam in hac prædicatione diuina firmiter fundamentum ecclesiæ integrum stat, inconcussum signaculum habens veræ patrum confessionis. Aduertite igitur diligenter, fratres, ne quis desit gratiæ Dei, quæ per ipsos sanctos nobis tradita est, ne qua radix amaritudinis sursum germinans impediat, ac per eam inquinentur multi: scientes, quod non ad tractabilem & accensum ignem accessimus, sed ad Sion montem, & ciuitatem Dei viuentis, Ierusalem cælestem, & multorum millium angelorum frequentiam, & ecclesiam primitiuorum, qui conscripti sunt in cælis, & iudicem omnium Deum, & spiritus iustorum perfectorum, & testamenti noui mediatorem Iesum, & sanguinem aspersiois melius loquentem quam Abel, & horribiliter ac minaciter redarguentem eos, qui orthodoxæ in ipsum fidei præuaricatores sunt. Propter quod remissas manus & soluta genua erigentes, & gressus rectos facientes pedibus nostris, ad brauium supernæ vocationis properemus, obliuiscentes quidē hæreticos, qui post sensum suum ambulauerunt; ad patres vero, qui ante nos in orthodoxa fide consummati sunt, nosmetipsos extendentes: qui nobis locuti sunt verbum Dei, quorum intuentes exitum conuersationis, imitamini fidem, cuius causa offerimus hostiam laudis semper Deo, id est, fructum labiorum confitentium nominis eius. *Talibus enim hostiis promeretur Deus.* Itaque regnum immobile suscipiētes, habemus gratiam, per quam seruiamus placentes Deo cum metu & reuerentia: etenim Deus noster ignis est consumens aduersarios, quem vt lucē inaccessibilem, & splendorem gloriæ, & characterem paternæ substantiæ, digni efficiamini posterius nobiscum videre, id est cum sanctis qui a sæculo fuerunt, per sinceram in ipsum & orthodoxam fidem, sorte secundum promissum vobis distribuentem quæ oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparauit Deus diligentibus se: cui cum Patre & Spiritu sancto gloria, honor, potestas, adoratio nunc & sēper & in sæcula sæculorū. Amen.

EPI-

*Hebr. 13.**Hebr. 12.**1. Cor. 2.*